

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obžalovaného **R. O. a spol.**, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006 a iné trestné činy, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. mája 2008 v Bratislave sťažnosť obžalovaného **R. N.** proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku, z 12. mája 2008, sp. zn. PK-1T 14/07,a rozhodol

takto:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného **R. N.**
sa zamietá.

O d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného **R. O. a spol.** stíhaného pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a pre iné trestné činy podal obžalovaný **R. N.** na hlavnom pojednávaní konanom 12. mája 2008 po odôvodnení uznesenia o zamietnutí žiadosti o jeho prepustenie z väzby na slobodu námietku zaujatosti voči celému senátu Špeciálneho súdu v Pezinku zloženom z predsedu JUDr. Igora Králiku a členov JUDr. Jána Buvalu a JUDr. Vladimíra Peteju. Námietku odôvodnil tým, že predseda senátu pri odôvodňovaní uznesenia o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu prejudikoval rozhodnutie súdu v merite veci, a preto má pochybnosti o nestrannosti konajúceho senátu. Predseda senátu konkrétne povedal: „...v ďalšom páchaní im bolo zabránené policajným zásahom a orgánmi činnými v trestnom konaní...“.

Napadnutým uznesením Špeciálneho súdu v Pezinku z 12. mája 2008, sp. zn. PK-1T/14/07, bola námietka zaujatosti podľa § 32 ods. 3 Tr. por. zamietnutá s tým, že senát Špeciálneho súdu v Pezinku zložený z predsedu JUDr. Igora Králika a členov JUDr. Jána Buvalu a JUDr. Vladimíra Peteju nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného R. O. a spol., vedenej na Špeciálnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK-1T 14/07.

Uznesenie prvostupňový súd odôvodnil tým, že vo svojich vyjadreniach konajúci senát neprejudikoval žiadne rozhodnutie a takéto posúdenie jeho konštatácií a výrokov je len vecou vlastného výkladu obžalovaného. Možno nesprávna formulácia predsedu senátu vôbec neznamena prejudikovanie rozhodnutia, ktorá by zakladala vylúčenie ktoréhokoľvek z členov alebo predsedu senátu 1T Špeciálneho súdu v Pezinku.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní 12. mája 2008 podal sťažnosť obžalovaný R. N., ktorú následne odôvodnil sám i prostredníctvom obhajkyne JUDr. K. D. svojim súdnym sporom s predsedom senátu JUDr. Igorom Králikom, ktorý je vedený na Okresnom súde Košice I. Rovnaký dôvod na vylúčenie je daný podľa obžalovaného aj u ďalších členov senátu JUDr. Jána Buvalu a JUDr. Vladimíra Peteju. Obžalovaný považuje vzťah sudcov Špeciálneho súdu voči nemu za vyslovene nepriateľský, prameniacy z uvedeného sporu. Tento vzťah rezultuje do predčasných výrokov predsedu senátu o jeho vine, teda do jeho zaujatosti, ktorý je vzápätí v písomných vyhotoveniach uznesení korigovaný slovnými spojeniami mala byť, malo byť. Navrhol preto odstrániť nezákonný stav.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prisediaci sudca (ďalej len „prisediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi,

splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Uplatnenie inštitútu vylúčenia niektorého orgánu činného v trestnom konaní podľa § 31 ods. 1 Tr. por. prichádza do úvahy len vtedy, ak je existencia pomeru vzbudzujúceho pochybnosť o nezaujatosti úradnej osoby pre jej pomer k veci, k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich zástupcom, splnomocnencom a obhajcom, preukázaná.

Obžalovaný R. N. v súlade so zásadou prezumpcie neviny môže uplatňovať všetky občianske práva tak ako každý občan Slovenskej republiky, s obmedzeniami, ktoré vyplývajú z predpisov o trestnom konaní, ktoré sa vzťahujú na obžalovaného.

Má teda právo i podávať návrhy, opravné prostriedky a rôzne podania.

Nemôže však automaticky očakávať, že podaním podnetu, návrhu, opravného prostriedku alebo iného podania založí určitý vzťah medzi ním a sudcami rozhodujúcimi v jeho trestnej veci.

Podľa konštantnej súdnej praxe pomerom k prejednávanej veci v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. treba rozumieť určitú zainteresovanosť orgánu trestného konania na skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Táto môže napr. spočívať v tom, že orgán trestného konania alebo jeho príbuzný, rodinný príslušník, osoba mu blízka a pod. boli činom poškodení, prípadne orgán trestného konania bol svedkom skutku, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie a pod. Na pomer k veci však nemožno usudzovať výhradne zo spôsobu, akým na to povolaný orgán napríklad vedie hlavné pojednávanie, ako vykonáva dokazovanie, vypočúva svedkov, pokiaľ taký postup je formou i obsahom v súlade s požiadavkami Trestného poriadku na vedenie pojednávania.

So zreteľom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval tvrdenia, uvedené v námietke zaujatosti za opodstatnené a spôsobilé na vyvodenie záveru o zaujatosti senátu Špeciálneho súdu. Tvrdenia o nesprávnom postupe senátu 1T Špeciálneho súdu v Pezinku, resp. o nesprávnych formuláciách predsedu tohto senátu majúcih prejudikovať jeho vinu v prerokúvanej trestnej veci v rámci vykonávania úkonov na hlavnom pojednávaní, ktorý (postup) by mal mať vzťah k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, nezakladajú žiaden zo zákonom predpokladaných dôvodov pre vylúčenie predsedu

a členov senátu 1T Špeciálneho súdu v Pezinku z vykonávania procesných úkonov v predmetnej trestnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a sťažnosť obžalovaného R. N. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. mája 2008

JUDr. Peter H a t a l a , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: